

Verschenen in het blad van Natuurhus Almelo, jaargang 7, juni 2020.

Bijzondere waardering voor Albert Eshuis.

Bij de lintjesregen van 24 april 2020 werd Albert Eshuis, voorzitter van IVN Almelo, koninklijk onderscheiden. Albert kreeg dit lintje vanwege zijn bijzondere, persoonlijke verdiensten voor de samenleving. Alberts jarenlange vrijwillige en onvermoeibare inzet voor Stadmuseum Almelo, het Denizli-comité Almelo én voor natuurbehoud wordt hiermee gewaardeerd. En ook de manier waarop hij dat doet en gedaan heeft. Albert heeft het vermogen anderen te betrekken, te overtuigen en te inspireren, om samen iets moois te realiseren. Onder andere bij IVN Almelo. Mede dankzij zijn inzet zijn er sinds 1967 in en rondom Almelo op het gebied van natuurbehoud veel mooie dingen bereikt. Dit artikel gaat over Alberts inzet voor natuurbehoud.

In 1967, op zijn 24ste, werd Albert lid van het IVN in Almelo. Hij aanvaardde toen gelijk een bestuursfunctie. Voor Albert is het al vroeg duidelijk dat als je de natuur wilt behouden, het nodig is om mensen enthousiast te maken voor de natuur en dat binnen een organisatie te doen. Want samen sta je sterker.

Daarvoor was Albert ook al actief betrokken bij de natuur. Als kind was hij lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuur (de NJN), die zich vooral bezighield met veldbiologie, natuurbescherming en natuurbeheer. Bij de NJN ontmoette hij ook zijn vrouw Gerdien. Samen trokken ze er veel op uit. Eerst samen, later als gezin. Albert houdt van de natuur in al haar facetten. Vooral vogels hebben zijn bijzondere interesse. Als hij op stap gaat, gaat zijn verrekijker mee.

Verwondering en liefde voor de natuur en intens genieten van wat er is, passen zo bij Albert, dat hij dat aan anderen wil overbrengen. Met name aan kinderen. Als zij van de natuur leren houden en leren waarderen, ligt bij hen de toekomst van het natuurbehoud. Daarbij kwam het ook goed uit dat hij in zijn werkzame leven leraar biologie was in het voortgezet onderwijs. De combinatie van leraar zijn en zijn werk voor natuurbehoud, vullen elkaar naadloos aan.

Albert organiseert en organiseerde vele activiteiten. Bijvoorbeeld onderwijstentoonstellingen met de meest uiteenlopende thema's. Over lucht, geologie, de bodem als grond van ons bestaan, vogels, de Waddenzee, de Engbertsdijksvenen, de vier seizoenen en vele andere onderwerpen. De tentoonstellingen bereikten in de 25 jaar dat ze georganiseerd werden ongeveer 20.000 tot 25.000 kinderen.

Zoals eerder gezegd, startte Albert al in 1967 als bestuurslid bij IVN Almelo. Dat was het begin van een jarenlange rol in het bestuur van de plaatselijke IVN-afdeling. In 1980 veranderde zijn functie binnen het bestuur. Hij werd toen voorzitter. In 1995 was het genoeg geweest. Na 28 jaar in het bestuur gezeten te hebben, droeg hij de organisatie over aan een nieuwe generatie.

Wel bleef Albert actief betrokken bij de natuur. De onderwijstentoonstellingen gingen door. Als natuurgids leidde Albert vele excursies in en rondom Almelo. Hij nam groepen mee naar bijvoorbeeld de Bellinckhof, het Dikkersbos, het Nijreesbos en het Gravenbos. Maar ook naar plekken verder weg. Naar vogelgebieden, zoals Rügen in Duitsland. En naar de Fayersheide en de Engbertsdijksvenen. Ook was hij betrokken bij natuur- en landschapsonderhoud. Als mensenmens weet Albert veel mensen enthousiast te maken. Niet alleen voor de natuur, ook om zich voor het IVN in te zetten als vrijwilliger.

Daarnaast blijft Albert in gesprek met derde partijen, zoals de gemeente. Soms zijn dat langdurige trajecten, waarbij geduld en in gesprek blijven nodig zijn. Het anderen overtuigen van het belang van natuurbehoud en het daarin actief samen optrekken, kan een lange adem vragen. Ook dat

kan Albert. Zo kwam er in 2005 op zijn voorspraak een educatief medewerker, een betaalde kracht, bij het Centrum voor Natuur- en Milieueducatie.

In 2016 dreigde het IVN in Almelo bij gebrek aan bestuursleden opgeheven te worden. Het lukte Albert ook hier weer mensen enthousiast te maken, nu voor een bestuursfunctie. Albert werd weer voorzitter, de rol die hij in de jaren '80 en '90 van de vorige eeuw ook op zich nam. Het IVN is, dankzij de inzet van vele vrijwilligers, weer een bloeiende vereniging.

Wat Albert laat zien, is dat het beschermen van de natuur iets is dat je samen doet. Dat misschien niet altijd makkelijk gaat, omdat er meerdere belangen kunnen spelen. Dat je door je samen vrijwillig in te blijven zetten voor zo'n belangrijk doel, op een manier die mensen verbindt, inspireert en faciliteert, je iets moois neer kunt zetten. Voor deze generatie en de generaties hierna.

Anke Heij, april 2020.